og Beundring fulgt Kvindernes Arbejde i deres Aftenskole for Arbejderhustruer og Tjenestepiger; deres Virksomhed fortjente at støttes af Amtet.

Horsens. Man holdt i denne Kreds tre offentlige Møder, et i selve Byen, et i *Aale* og et i *Aas.* Dette sidste Sted talte Pastor *Berthelsen* fra Elbæk, en gammel Ven af Pauline Worm. I Prosa og paa Vers behandlede han Kvindesagen, talte især om Berettigelsen af, at Kvindens Aand blev udviklet, saa hun kunde være Mandens jævnbyrdige:

„Man sang for Kvinden tit om Skønhed og om Ynde,
om hendes blide Smil og hendes Øjes Straaler,
om hendes Dejlighed fra Isse og til Saaler,
om Hoved, Haand og Fod, om Haar og Vækst den slanke,
man hørte Sangen Kvindehjertets Pris forkynde;
men saare sjældent talte man om Kvindens Aand,
den lænkede man snildt med faste Smigers Baand.
Se, derfor Digtet let blev tomt for Aand og Tanke!

Højskoleforstander *Elbæk* holdt derefter et Foredrag om Signe Læssøe; og endelig talte Lærer *Rasmussen* om den gifte Kvindes retsløse Stilling med Hensyn til Raadighed over Børnene og Formuen; Mødet var gennemgaaende yderst livligt og fornøjeligt.

I *Aale* samledes 70 Medlemmer i det smukt pyntede Forsamlingshus til et Fællesmaaltid. Efter dette talte Pastor *Konradsen,* Hvirring, med megen Varme for Kvindesagen som en af de mest betydningsfulde Sager, der var fremme i Tiden; han var *for* Kvindens Valgret og Valgbarhed, baade politisk og kommunal. Men særlig ønskede han dog at faa Kvinder ind i Skolekommissionen, som de jo ogsaa nu er i vore Nabolande. Formanden for Horsenskredsen, Frøken *Kirsten Laursen,* takkede Pastor Konradsen for hans varme Interesse for Dansk Kvindesamfunds Arbejde. Flere Talere udtalte sig i Tilslutning til Konradsen; i øvrigt gik Aftenen med livligt Ordskifte, hvortil baade Kvinder og Mænd gav gode Bidrag, samt Oplæsning og Sang.

I *Horsens* samledes 50 Medlemmer i Højskolehjemmet. Højskoleforstander *Grønvold Nielsen* gav en Oversigt over Dansk Kvindesamfunds Arbejde i de forløbne femogtyve Aar. Maaske var der noget i, hvad man havde sagt, at Kvindesagen for Øjeblikket befandt sig i en Ventetid. Hvis saa var, skulde Sagens Venner bruge denne Tid til at uddybe og klargøre Opfattelsen og i Stilhed arbejde hen imod Maalet, Kvindens Ligestilling med Manden.